

CONTRIBUȚII LA STRUCTURA ȘI ARHITECTONICA VASCULO-BILIARĂ PERIHEPATICĂ (NOTA III)

O. Lakatos, Carmen Gheorghe, Edit Gogolák, Maria Lakatos

Disciplina de anatomie și embriologie
Universitatea de Medicină și Farmacie Târgu-Mureș

Autorii au studiat mezoscopic și histologic pe 35 de cadavre (adult și copil) partea fixă a ficatului urmând arhitectonica vasculară și biliară a acestuia.

S-a constatat că la ficatul normal rețeaua vasculară este reprezentată de precapilare și capilare și în unele teritorii și de vase cu calibru mai mare. Fibrele conjunctive în jurul acestor vase formează un halou fără a respecta dispoziția vaselor.

Orientarea elementelor vasculare demonstrează o strânsă legătură cu vasele diafragmatice și vasele transcapsulare hepatice. Dacă la nivelul aparatului ligamentar elementele vasculare prezintă o așezare relativ uniformă. În profunzimea părții afixe nu există o legătură strânsă cu vasele diafragmatice. Acest teritoriu are o rețea fină de fibre colagne orientate aproape paralel cu suprafața ficatului, conținând puține vase sangvine.

În hepatitele cronice și în ciroză vasele devin mai abundente, transformându-se în arteriole și venule dilatate, înconjurate de un țesut conjunctiv mai rigid în special la nivelul zonei de joncțiune a ligamentelor coronare cu ligamentul falciform și la nivelul ligamentelor triangulare. Aceasta se datorește hipertensiunii postsinusoidale intrahepatice, ce va duce la ameliorarea circulației perihepatice prin deschiderea și dilatarea vaselor din patul conjunctiv al capsulei Glisson și al ligamentelor delimitante părții afixe a ficatului.
